

bil, de shé tri léta zhes-nj nizh niso vosili. Poslednja povodnj je pa she ostanke mosta vsela. Savoljo téga so mogli te tri leta sazheti, se soper mostu posluziti, ki je v grabnu zhes Kokro narejen. Koliko pa tam shivina terpiti mora, kadar po stermim grabnu tudi lé lahke vosove vosi — in kako nevarno je po téj poti hoditi, slasti kadar je po simi sneg in pomersnjeno, fléherni vé, kterimu je ta pot snana. Satoej so sklenili, zhes Kokro most na ravnost is Krajnjskiga mesta memo faravsha na Hujansko gmajno narediti, tote na kamnitih stebrih, de se soper taka nesrezha ne primeri, kakor pri pervim. Délo bode v resnizi tako, de mu ne bo para bliso; pa tudi prebivavzam vezh blishnih fosésk bi bil most velika dobróta. Is Ljubljane bi potem bolj kratka in prijasna pot v Krajnje peljala, zhe bi v Smelédniku — kakor pravijo — most zhes Savo naredili, kjér imajo sdaj bród.

Ker bi most zhes Kokro sa vezh rezhi ref velika dobrota bil, se poglavavar Ljubljanske kresije, gospod baron Mak-Newen, ki sa blagor gorénske kresije ferzhno skerbi, mozhno prisadeva, de bi se to naprejvsétje ispeljalo. Is tega namena je komisijskemu sodniku, gospod dohtarju, shlahtnimu Shraju narózhil, sa sidanje mostu dobrovoljne pri-pomozhke naberati, in lepo je slifhati, de se je she zhes 11,000 goldinarjev nabralo. To shtevilo pa she ne isdá dosti in she vezh kakor 3000 goldinarjev je premalo. Kako se bo to shtevilo nabralo, ker so shé vši Krajnji, sošedne grajskine in kmetje svoj dél odrajtali? Shkoda, silna shkoda bi bilo, zhe bi se savolj téga lep namen rasderl.“ —

Tako se bere v listu, kteriga je vzhrednik téh noviz prejel. Natisnili smo ga, ker bi deshela sidanje pokasati imela, od kteriga bodo gotovo daljezh okrog govorili, zhe bi Krajnji tak most postavili.

Kar she denarjev sa most manjka, jih ne bo teshko dobiti, zhe bi: 1. premoshni gospodje, ki so shé nekaj dali, she kaj perdati hotli; 2. zhe bi tisti rojeni Krajnji, ki sadaj ne prebivajo v Krajnju, tudi svojiga domazhiga mesta ne posabili; 3. zhe bi tisti, ki imajo Krajnje sa pridne in poshtene shene, tudi kaj prvergli; 4. zhe bi tisti tudi kaj pripomogli, ki savolj opravkov ali pa savolj kratkiga zhaza Krajnje in Gorenjsko obiskavajo, in is teh krajev dobizhek ali pa drugo veselje imajo, 5. zhe bi vši tisti, ktem se shivina smili, tudi kaj dali, de bi ne bilo treba v teshavnim Grabnu shivine in ljudi martrati; 6. zhe bi vši pravi domoródzi ali prijatli domazhije kaj pripomogli, ktem to veselje déla, de bi mi krajnki Slovenzi soper kaj pokasati imeli, s zhemur bi se prizha všaziga ptuza ponositi smeli.

Osnanilo noviz.

Pred nekimi dnévi smo is Sadra sledézhe pismo dobili:

„U Zadru na 13. Studenoga 1843.

Gosp. Uredniku.

Saljemo vam poziv na knixevni list nazvani *Zora Dalmatinska*, koji che početi izlaziti na mlado lito, koje pervo dodje, i molimo vas, da u zaminu nami vafega posaljete.

Jos vam se priporučujemo, da blagoizvolite isti poziv u vaf plemeniti Časopis priniti.

Mi vas pozdravljamo, i ostajemo vam na sluxbi

Bratja Battara sfr.“

Opómba. Danashimu listu je pervi spisek imen deléshnikov téh noviz perdjan. Opomniti se pa mora, de, ako bi se sim ter tjé kaj napznhiga v iménih, stanovih in stanovanjih najdlo, to od todi pride, ker smo napzchno in nepopolnama spisanje prejeli. Na konzu teh spiskov bodemo vse zhistro popravili, kar nam se bo v tem zhazu na sranje dalo.

Vzhrédnishtvo.

Kakor imajo Serbljani svoje „Srbiske Novine in Podunavko“, kakor imajo nashi sošedje Hrovatje shé od léta 1835 svoje Narodne novine in Danizo, in kakor imamo mi kmetijske in rokodelske novize: tako bodo tudi Dalmatinzi ob novim létu zhasopis „Sora Dalmatinska“ imenovan, v svojem jesiku dobili. Natiskoval in na svitlo dajal se bode v Sadru (Zara) pri bratama Battara, in ujih vzhrédnik bode g. profesor Anton Kuzmanich. Namen tega zhasopisa je, kakor nashih noviz. Tudi tukaj bodo kmetijske, rokodelske in kupzhijske rezhi poglavitništi dél. Rasun tega se bode pa v dalmatinskih novizah vse bralo, kar je koristno in sa poduzhenje, slasti pa kar dalmatinski narod utizhe.

Zéna Sore dalmatinske je v Sadru 4 goldinarje, po poshti pa 5 goldinarjev sa eno zélo létu. Plazha se ob enim sa zelo leto, ali pa sa ene kvatre — v Sadru 1 goldinar, po poshti pa 1 goldinar 15 krajzarjev. Dobí se „Sora“ po všaki poshti v zélim zesarstvu.

Mi pa priporozhimo „Sora dalmatinsko“ všim prijatljam slovenštine in ferzhno jo bodemo sprejeli! Ijubo festro, ki s nashimi novizami eno pot boditi hozhe. Ena drugi boste k pridi — koristi naroda! Radi jo sa nashre novize v samém všamemo, in radi bodemo nashim bravzam v slovenjskim jesiku is njé tudi kaj pokusiti dali, ker is pregleda, ki smo ga od gospodov isdajatelov Sore prejeli, previdimo, de jo bode však prijatel naroda in domovine posdravil s ferzhnimi besédami: Bog te sprimi Sora Dalmatinska!

Osnanilo.

Ker shelesne repetnize sa zheske kolovrate pri nashih kluzhavnizharjih veliko vezh (40 krajzarjev) veljajo, je z. k. kmetijska drushba po nje na Zhesko pisala. Dobila je 100 takih repetniz; na prodaj so v pišarnizi z. k. drushbe po 13 krajzarjev.

Snajdba vganjke Nr. 5. v poprejshnim listu je:
Grablje.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	16. grudna.	11. grudna.	fl.	kr.
1 mernik Pshenize domazhe			1	22
1 " " banashke			1	27
1 " Turfhize . . .			1	3
1 " Sorfhize . . .			—	—
1 " Ershi . . .			1	—
1 " Jezhmena . . .			—	57
1 " Profa . . .			1	4
1 " Ajde . . .			1	5
1 " Ovfa . . .			—	36
			1	28
			1	24
			—	—
			—	—
			1	5
			1	—
			—	—
			1	—
			18	—
			—	38

De bi sheljé nekterih bravzov spolnili, homo prihodno tudi ženo prehizhev, kakor je na tergu v Krajnju, však tjeden na sranje dali. —

Prehizhi od 1 zenta do 1 zenta 30 funtov, po 4 ½ krajzarje funt

" od 1 zenta 40 funtov do 1 zenta 60 funtov, po 5 krajzarje funt.

" s dvema zenti in dalje po 5 ½ do 6 krajzarje funt.